

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

27 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

Boico Victor

Bejenaru Iurie

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatei și de către inculpată, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018, în cauza penală privind-o pe

Batuev Nina Xxxxx, născută la xxxxx, în r-nul
Xxxxx, s. Xxxxx, domiciliată în mun. Xxxxx, bd.
Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 13.04.2011 - 02.08.2013

2. Instanța de apel: 22.11.2013 - 27.02.2014

21.01.2015 - 12.04.2016

04.04.2017 - 17.01.2018

3. Instanța de recurs: 28.07.2014 - 18.11.2014

26.12.2016 - 07.02.2017

30.07.2018 - 27.11.2018

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 august 2013, Batuev Nina Xxxxx a fost achitată de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că, Batuev Nina a fost pusă sub învinuire pentru faptul că, la 24 octombrie 2007, având drept scop însușirea bunurilor altei persoane în proporții deosebit de mari, prin înșelăciune, a împrumutat de la Nicolaescu Victor, bani în sumă de 21.000 euro și pentru a-l asigura că-i va restitui suma împrumutată, i-a eliberat o recipisă, totodată,

gajându-i contractul de vânzare-cumpărare a imobilului cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de xxxxx și terenul aferent din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Tot ea, la 16 ianuarie 2008, a împrumutat de la Nicolaescu Victor, în baza recipisei, 40.500 euro și 13.000 dolari SUA, obligându-se să restituie suma dată în termen de 10 zile, inclusiv mijloacele bănești luate cu împrumut la 24 octombrie 2007, în total suma de 62.500 euro și 13.000 dolari SUA, precum și penalitățile de întârziere în sumă de 1.000 euro, gajându-i în acest sens, același teren. De asemenea, Batuev Nina a eliberat lui Nicolaescu Victor o procură generală, acordându-i dreptul, în cazul în care nu va restitui împrumutul, să vândă terenul sus indicat.

Ulterior, Batuev Nina, știind cu certitudine că contractul de vânzare-cumpărare a imobilului cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de xxxxx și terenul aferent din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx se află la Nicolaescu Victor, dar este în incapacitate să restituie împrumutul, a vândut bunul dat unei terțe persoane.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1 Procurorul, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Batuev Nina să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 12 ani închisoare, în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de conducere pe un termen de 4 ani, invocând că instanța a apreciat eronat probele administrate, vinovăția inculpatei fiind cert dovedită prin declarațiile părții vătămate.

3.2 Avocatul Topală Igor în numele părții vătămate, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Batuev Nina să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, precum și să fie admisă acțiunea civilă, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele administrate, achitând-o neîntemeiat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2014, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind existența unor relații contractuale reglementate de legislația civilă, modul de examinare al cărora este prevăzut de normele Codului civil, pentru care inculpata nu poate fi trasă la răspundere penală.

La fel, instanța de apel a indicat că, în acțiunile inculpatei nu a fost stabilită latura subiectivă a infracțiunii, adică intenția și anume că, la momentul primirii banilor cu împrumut aceasta a avut intenția de a-i însuși, corect fiind achitată, or, vinovăția acesteia nu a fost dovedită sub aspect penal.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare:

6.1 Procurorul care, invocând temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, pe motiv că instanța a apreciat eronat și arbitrar probele și circumstanțele cauzei, totodată nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6.2 Partea vătămată Nicolaescu Victor care, invocând temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, precum și să fie admisă integral acțiunea civilă, cu încasarea de la aceasta a prejudiciului material în sumă de 59.000 euro și 8.000 dolari SUA, și prejudiciul moral în sumă de 400.000 lei, pe motiv că instanța de apel a apreciat eronat și arbitrar probele și circumstanțele cauzei, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții de Supreme de Justiție din 18 noiembrie 2014, au fost admise recursurile declarate de către procuror și partea vătămată, fiind casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În procesul de examinare a legalității deciziei instanței de apel, prin prisma celor invocate în recursurile declarate de către procuror și partea vătămată, instanța de recurs a constatat că motivele invocate de către aceștia sunt întemeiate, instanța de apel dând o apreciere arbitrară probelor și circumstanțelor cauzei, precum și nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apeluri.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016, au fost admise apelurile declarate, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Batuev Nina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea bunurilor pe un termen de 3 ani, precum și a fost admisă parțial acțiunea civilă, fiind încasat de la Batuev N. în beneficiul lui Nicolaescu V. prejudiciul material în mărime de 59.000 euro și 8.000 dolari SUA, echivalentul lor în lei la momentul executării hotărârii și prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei.

9. În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că Batuev Nina, la 24 octombrie 2007, având drept scop însușirea bunurilor altei persoane în proporții deosebit de mari, prin înșelăciune, a împrumutat de la Nicolaescu Victor bani în sumă de 21.000 euro și pentru a-l asigura că îi va restitui suma împrumutată, i-a eliberat o recipisă, totodată, gajând-i contractul de vânzare-cumpărare a imobilului, cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de xxxxxși terenul aferent din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Tot ea, la 16 ianuarie 2008, a împrumutat de la Nicolaescu Victor, în baza recipisei, 40.500 euro și 13.000 dolari SUA, obligându-se să restituie suma dată în termen de 10 zile, inclusiv mijloacele bănești luate cu împrumut la 24 octombrie 2007, în total suma de 62.500 euro și 13.000 dolari SUA, precum și penalitățile de întârziere în sumă de 1.000 euro, gajându-i în acest sens, același teren.

De asemenea, inculpata i-a eliberat lui Nicolaescu Victor o procură generală, acordându-i dreptul, în cazul în care nu va restitui împrumutul, să vândă terenul sus indicat.

Ulterior, Batuev Nina, știind cu certitudine că contractul de vânzare-cumpărare a imobilului cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de xxxxxși terenul aferent din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx se află la Nicolaescu Victor, dar este în incapacitate să restituie împrumutul, a vândut bunul dat unei terțe persoane.

Instanța de apel a indicat că, apreciind fiecare probă prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că vinovăția inculpatei se confirmă prin declarațiile părții vătămate Nicolaescu V., ale martorilor Sterea V., Mărginean O., Prigala T., Maier A., Surdu N., Ciornaia D. și materialele cauzei - copiile recipiselor din 24.10.2007 și 16.01.2008; copia procurii nr. 2588 din 26.07.2007; copiile contractelor de donație nr. 4148 din 08.07.2005, de vânzare-cumpărare nr. 756 din 06.02.2006 și nr. 1936 din 06.03.2008; procesul-verbal de confruntare dintre Batuev N. și Nicolaescu V. din 06.11.2009; copia recipiselor scrise în limbile română și rusă privind împrumuturile mijloacelor bănești prezentate de martorul Sterea V., prin care se confirmă raporturile obligaționale civile dintre Tarkan O. și Sterea V.; copiile dosarului cadastral nr. xxxxx.

La fel, instanța de apel a reținut că, acuzațiile aduse inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, și-au găsit confirmare, vinovăția acesteia fiind dovedită cu certitudine, fiind prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii, or, inculpata în scopul însușirii mijloacelor bănești de la Nicolaescu V. prin înșelăciune și abuz de încredere, folosea diferite pretexte, camuflându-și scopul infracțional prin întocmirea recipiselor, transmiterea contractului de vânzare-cumpărare etc., neexecutându-și obligațiile asumate și neavând această intenție chiar din momentul primirii primei tranșe, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu în proporții deosebit de mari.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, intenția inculpatei de a însuși mijloacele bănești de la Nicolaescu V. este dovedită inclusiv, prin faptul că aceasta deși a asigurat partea vătămată că-i va restitui împrumutul, dându-i drept garanție contractul de vânzare-cumpărare a imobilului cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de xxxxx și terenul aferent din s. Xxxxx, r-nul

Xxxxx, inclusiv procura generală pentru înstrăinarea acestuia în cazul în care nu-i va restitui mijloacele bănești împrumutate, la 06.03.2008, prin contractul de vânzare-cumpărare a aceluiași bun imobil nr. 1936, Batuev N. i l-a înstrăinat altei persoane, și anume lui Sterea V.

Astfel, instanța a conchis că prin acțiunile sale intenționate Batuev N. a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere săvârșită în proporții deosebit de mari.

Ținând cont de prevederile art. 61, 75-77 Cod penal, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor deosebit de grave, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, precum și de influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatei, instanța de apel a considerat că corectarea și reeducarea inculpatei este posibilă doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare.

Cu referire la acțiunea civilă, având drept temei prevederile art. 1423 Cod civil, instanța de apel a considerat oportun să o admită integral în partea prejudiciului material și în mărime de 10.000 lei în partea prejudiciului moral, considerând exagerat prejudiciul moral în mărime de 400.000 lei, pretins de partea vătămată.

10. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar avocatul Mîrza D. în numele inculpatei, care, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat:

- instanța a apreciat eronat probele și circumstanțele cauzei;
- nu au fost aduse probe pertinente și incontestabile care să dovedească vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii incriminate;
- învinuirea adusă în rechizitoriu este imprecisă și depășită, nefiind concretizate sumele bănești împrumutate;
- instanța de apel nu a reținut încălcările de procedură la faza urmăririi penale, fiind expirat termenul de menținere a inculpatei în calitate de bănuită;
- învinuirea i-a fost adusă la cunoștință abia de către instanța de judecată;
- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;
- instanța de apel nu a stabilit latura subiectivă a infracțiunii și intenția inculpatei de a însuși mijloacele bănești;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

11. Prin Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 07 februarie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Mârza Daniela în numele inculpatei Batuev N., fiind casată total decizia Colegiului

penal al Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

12. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a reținut că instanța de apel, casând sentința de achitare a inculpatei a omis să se expună asupra cererii părții apărării privind încetarea procesului penal, pe motivul încălcării prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) și (3) Cod de procedură penală, or acest aspect a format unul din considerentele care au stat la baza emiterii de către prima instanță a actului judecătoresc.

În viziunea instanței de recurs, prevederile legii procesual penale nu au fost întocmai respectate, modalitatea de motivare a soluției, dând dovadă că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 414 și 417 Cod de procedură penală, instanța de apel neexpunându-se asupra argumentelor părții apărării, fiind lăsate fără apreciere. Astfel, instanța de apel nu a asigurat desfășurarea unui proces echitabil și nu a dat o argumentare motivată, tuturor argumentelor invocate.

13. Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018, au fost admise apelurile declarate, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care, Batuev N. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza de art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și desfășura activități legate de gestionarea mijloacelor fixe și bănești pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pentru femei. A fost admisă acțiunea civilă, fiind încasat din contul lui Batuev N. în beneficiul lui Nicolaescu V. a prejudiciului material cauzat prin infracțiune, în valoare de 59.000 euro și 8.000 dolari SUA (echivalentul în lei la momentul executării hotărârii).

14. În motivarea deciziei, instanța de apel, a constatat ca dovedit faptul că, la 24 octombrie 2007, aflându-se în oficiul nr. 615 din str. Tighina 65, mun. Chișinău, urmărind scopul însușirii bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, la insistența ei verbală a însușit de la Nicolaescu V. suma de 21.000 euro, echivalentul a 346.710 lei, eliberând în acest sens, pentru camuflarea intenției sale criminale, o recipisă, prin care, pentru a crea o apartenență la victimă că între ei au generat relații civile, a indicat în recipisa dată că banii respectivi au fost luați sub formă de împrumut și în cazul nerestituirii sumei de bani în termenul convenit, imobilul situat în r-nul Xxxxx, s. Xxxxx, format din teren pentru construcții cu numărul cadastral 100107230 cu suprafața de 1, 2813 ha și construcția comercială cu nr. cadastral xxxxx cu suprafața de xxxxx care, în baza deciziei Consiliului sătesc Gura Bîcului nr. 1/03 din 26.01.2005, a fost donat Fundației Sociale de Binefacere „Împreună”, unde ea deținea funcția de președinte, va trecere în proprietatea lui Nicolaescu V., eliberând în acest sens ultimului o procură generală din 26 octombrie 2007.

Tot ea, continuându-și acțiunile sale criminale, la 16.01.2008, în mun. Chișinău, tot la insistența verbală, a mai însușit de la Nicolaescu V. bani în sumă de 40.500 euro - echivalentul a 677.565 lei și 13.000 dolari SUA - echivalentul a 146.250 lei, eliberând în acest sens o recipisă, prin care, pentru a menține impresia la victimă, că între ei persistă relații civile, a indicat că suma dată a fost luată sub formă de împrumut și că în termen de 10 zile va restitui integral suma datorată, mijloacele bănești luate la 24.10.2007, în sumă totală de 62.500 euro și 13.000 dolari SUA, inclusiv penalitățile de întârziere în sumă de 1.000 euro. Pentru a menține impresia la victimă că între ei persistă relații civile, Batuev N. în luna februarie a anului 2008 i-a restituit lui Nicolaescu V. bani în sumă de 5.000 dolari SUA și 3.500 euro și a cerut amânarea restituirii sumei restante, iar la 06 martie 2008, fără înștiințarea ultimului, a vândut imobilul indicat mai sus lui Sterea Valeriu, iar banii încasați de la Nicolaescu V. i-a însușit. Prin acțiunile prejudiciabile ale lui Batuev N., părții vătămate Nicolaescu V. i-a fost cauzat un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă totală de 61.500 euro și 13.000 dolari SUA echivalentul a 1.170.525 lei.

Instanța de apel a reținut că prima instanță eronat a achitat-o pe Batuev N. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, or aceste circumstanțe fiind combătute de totalitatea probelor acuzării prezentate în instanța de judecată.

Din cumulul probator examinat, instanța de apel a stabilit intenția inculpatei Batuev Nina, care încă la momentul intrării în stăpânire asupra mijloacelor bănești, aceasta urmărea scopul de a le sustrage și nu intenționa onorarea angajamentului asumat – restituirea împrumutului în baza recipiselor și a procurii perfectate, mai mult ca atât, terenul nr. xxxxx cu suprafața de xxxxx, amplasat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, a fost vândut ulterior de către Batuev N. altei persoane.

Totodată, instanța de apel a stabilit că, în acțiunile inculpatei se conține latura obiectivă a escrocheriei, exprimată prin înșelăciune și abuz de încredere, deoarece prin probele administrate s-a constatat că, Batuev N. a obținut cu re-credință, pentru sine, banii de la partea vătămată Nicolaescu V., în posesie transmisă voit de către acesta, prin dezinformarea ultimului și inducerea în eroare și anume perfectarea procurii și recipiselor, neavând scopul de a-și realiza angajamentul asumat-restituirea împrumutului acordat.

Instanța de apel a indicat că, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că partea vătămată Nicolaescu V. a transmis bani în sume diferite inculpatei Batuev N., sub pretextul că îi va restitui, iar în caz că nu-și va onora obligațiunile a perfectat o procură generală prin care Nicolaescu V. are dreptul să vândă terenul nr. xxxxx, cu suprafața de xxxxx, amplasat în s. Xxxxx r-nul Xxxxx. Ulterior aceasta a vândut acest teren, astfel inculpata a dobândit prin

înșelăciune și abuz de încredere banii de la Nicolaescu V., urmărind scopul de cupiditate.

Așadar, instanța de apel a calificat acțiunile inculpatei Batuev N. drept escrocherie, dat fiind faptul că, aceasta încă la momentul intrării în stăpânire asupra banilor, urmărea scopul de a-i însuși și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Mai mult ca atât, instanța de apel a conchis că inculpata Batuev N. a acționat cu intenție determinată întru însușirea averii proprietarului și trecerea în sfera personală patrimonială foloase în proporții deosebit de mari, ultima își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările lor prejudiciabile, a dorit în mod conștient survenirea acestor urmări. Instanța de apel le-a apreciat critic declarațiile inculpatei și le-a calificat drept o metodă de apărare aleasă de către aceasta în scop de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise și această versiune nu coroborează cu celelalte probe.

În această ordine de idei, instanța de apel a stabilit prezența în acțiunile inculpatei atât a înșelăciunii, cât și a abuzului de încredere. Inculpata prin faptul că, inițial a întors integral suma împrumutului în mărime de 45.000 euro la data de 24 octombrie 2007, a căpătat încrederea lui Nicolaescu V. pentru ca tot în aceeași zi să-i ceară să-i împrumute bani în sumă de 21.000 euro pentru procurarea unui lot de teren.

Astfel, Nicolaescu V., fiind ferm convins că-i va întoarce în termen, deoarece prima sumă împrumutată a fost returnată fără careva probleme, s-a angajat de a-i pune la dispoziție suma de 21.000 euro, fapt confirmat prin recipisa semnată de către inculpată, care s-a obligat ca în caz de nerambursare a împrumutului în termenul convenit, imobilul situat în r-nul Xxxxx s. Xxxxx, format din teren pentru construcții cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 1,2813 ha și construcția comercială cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de xxxxx, va trece în proprietatea lui Nicolaescu V., eliberându-i în acest sens o procură generală din 26.10.2007.

Ulterior la data de 16 ianuarie 2008, la insistența inculpatei, Nicolaescu V. i-a mai pus la dispoziție în calitate de împrumut, suma de bani în valoare de 40.500 euro și 13.000 dolari SUA. Suma fiindu-i acordată în baza recipisei, obligându-se să o restituie în termen de 10 zile, mijloacele bănești luate la data de 24 octombrie 2007, în sumă de 62.500 euro și 13.000 dolari, inclusiv penalitățile de întârziere în sumă de 1.000 euro. În calitate de garant al rambursării sumelor respective a depus tot același teren de pământ. Aproximativ în luna februarie, începutul lunii martie, anul 2008, inculpata a întors doar o mică parte din sumă și anume 5.000 dolari SUA și 3.500 euro, cerând amânarea restituirii sumei restante, iar mai apoi a vândut acest teren altei persoane.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a relevat că, subiecții raporturilor civile, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiunile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Instanța de apel, din materialul probator examinat nu a identificat elementele raporturilor civile invocate, or ele nici nu au fost. Raporturile civile se bazează în exclusivitate pe buna credință și diligența părților participante, ceea ce subiectul infracțiunii, inculpata Batuev Nina, nu le-a manifestat.

Astfel, instanța de apel a reținut că, în acțiunile inculpatei se conține latura obiectivă a escrocheriei, exprimată prin înșelăciune și abuz de încredere, deoarece prin probele administrate a constatat indubitabil că, Batuev N. a obținut cu rea-credință pentru sine banii în posesie transmiși voit de către victimă, prin încrederea, căpătată de ultimul, precum și înșelăciunea manifestată prin perfectarea procurii generale asupra terenului, pe care Batuev Nina ulterior la vândut altei persoane.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, având în vedere că, inculpata Batuev N. a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a ajuns la concluzia, că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința ultimei nu poate fi atins decât prin stabilirea pedepsei în limita prevăzută de sancțiunea infracțiunii menționate, sub formă de închisoare.

Cu referire la alegațiile părții apărării referitor la încălcările de procedură la faza urmăririi penale, fiind expirat termenul de menținere a inculpatei în calitate de bănuită, învinuirea fiindu-i adusă la cunoștință abia la 21 septembrie 2010, de către instanța de judecată și nu s-a expus asupra cererii privind încetarea procesului penal pe motiv că, au fost încălcate prevederile art. 63 alin. (2) pct. 3 și (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că, organul de urmărire penală a procedat conform legislației în vigoare la acel moment. Astfel, la momentul efectuării urmăririi penale, legislația în vigoare nu prevedea termenele de menținere a inculpatei în calitate de bănuită, învinuită, în acest caz organul de urmărire penală nu a comis careva încălcări ce ar duce la nulitatea actelor procesuale, sau ar genera încetarea procesului penal.

Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel, a stabilit că pretențiile reclamantului Nicolaescu V. în partea prejudiciului material, sunt întemeiate, urmând a fi admise. Potrivit materialelor cauzei, acțiunile inculpatei Batuev N.

sunt în legătură cauzală directă cu consecințele survenite. În acest sens, instanța de apel a considerat întemeiate pretențiile părții civile Nicolaescu V., în partea încasării prejudiciului material, și anume a sumei de 59.000 euro și 8.000 dolari SUA.

Ceea ce ține de prejudiciul moral, instanța de apel a respins acest capăt de cerințe din motivul că, infracțiunea comisă de către Batuev N. a fost săvârșită fără violență sau alte acte violente, iar partea vătămată Nicolaescu V. nu a avut suferințe psihice și fizice de pe urma acțiunilor inculpatei, or chiar partea vătămată a indicat în ședință că, între el și inculpată erau relații normale, doar că, la indus în eroare.

15. Împotriva deciziei, au declarat recursuri ordinare:

15.1 Avocatul Ionaș G., în numele inculpatei Batuev N., care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11), 14) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat:

- inculpatei Batuev N. i-a fost înaintată învinuirea peste 10 luni și 24 zile de la recunoașterea acesteia în calitate de bănuită, adică după expirarea termenului prevăzut de art. 63 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, prin urmare, toate acțiunile ulterioare sunt lovite de nulitate, or, urmărirea repetată a persoanei după încetarea de drept a statutului de bănuit urma a fi efectuată cu respectarea prevederilor art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală;

- în cazul dat procurorul nu a dispus reluarea urmăririi penale după încetarea de drept a statutului de bănuit și nici nu au fost constatate careva fapte noi, recent descoperite, ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente care au afectat hotărârea respectivă, iar prin înaintarea lui Batuev N. a învinuirii au fost încălcate prevederile art. 4 alin. (2) al Protocolului nr. 7 CEDO și art. 22 alin. (2), 287 alin. (4) Cod de procedură penală;

- instanța de apel în decizie nu a dat o apreciere cuvenită probelor administrate conform art. 101 Cod de procedură penală, nu și-a motivat decizia suficient și a fost adoptată hotărârea de condamnare doar în baza indicării anumitor probe ale părții acuzării enunțate în rechizitoriu;

- din procesul-verbal al ședinței instanței de apel rezultă că au fost audiați inculpatul, partea vătămată, martorii acuzării și cercetate materialele dosarului penal, însă instanța de apel nu a apreciat probele în raport cu circumstanțele stabilite în cauză;

- astfel, în speță nu a existat o gajare a bunului imobil, deoarece conform art. 468 alin. (1) Cod civil, contractul de gaj, (cu excepția contractului de amanet) se încheie în scris, în forma autentică și trebuie să fie înscris într-un registru public;

- transmiterea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil și întocmirea unei procuri de către Batuev N. privind împuternicirea lui

Nicolaescu V. de a înstrăina bunul imobil enunțat, confirmă declarațiile inculpatei, precum că aceste acțiuni nu au nici o legătură cu împrumutul acordat de Nicolaescu V., or în situația invocării existenței gajului de către partea vătămată, acesta activând în calitate de agent imobiliar și cunoscând toate modalitățile de asigurare a restituirii împrumutului, inclusiv și gajarea juridică a imobilului, nu a întreprins aceste acțiuni specifice activității sale;

- instanța de apel a preluat într-un mod simplu motivarea din decizia instanței de apel din 12.04.2017 și nu s-a pronunțat detaliat asupra argumentelor descrise în sentința de achitare, superficial a executat indicațiile instanței de recurs;

- fapta imputată inculpatei Batuev N. nu conține elementele laturii obiective și subiective ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, constatând astfel existența unor relații civile cu partea vătămată. Existența unei recipise și faptul restituirii parțiale a datoriei denotă existența unui drept cu caracter civil, iar recipisele garantează dreptul părții vătămate de a pretinde despăgubiri, formulând o acțiune civilă în instanța de judecată civilă de drept comun;

- instanța de apel în mod eronat a admis apelul procurorului și al avocatului părții vătămate, nu a cercetat și analizat sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv probele administrate.

15.2 Inculpata Batuev Nina, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11), 14) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței, indicând argumentele identice celor invocate de avocatul Ionaș G., în recurs.

16. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a hotărârii instanței de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit alin. (1) art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost evaluate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecătii instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Revenind la textul recursurilor ordinare declarate de către inculpată și avocatul acesteia Ionaș G. se constată, că recurenții invocă temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11), 14) Cod de procedură penală, evidențiind faptul că instanța de apel în decizie nu a dat o apreciere convenită probelor administrate conform art. 101 Cod de procedură penală, nu și-a motivat decizia suficient, nu s-a pronunțat detaliat asupra argumentelor descrise în sentința de achitare, ignorând și indicațiile instanței de recurs la rejudecarea cauzei în ordine de apel, în rezultatul evaluării incorecte și selective a probelor administrate la caz, instanța de apel greșit a condamnat-o pe Batuev N. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Verificând criticile expuse în recursurile declarate, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit constată, că acestea sânt întemeiate, deoarece instanța de apel a ignorat indicațiile stipulate de instanța ierarhic superioară.

Astfel, Colegiul atestă că, prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 07 februarie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat, în prezenta speță, fiind casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La adoptarea soluției, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a indicat explicit că „ *instanța de apel, casând sentința de achitare a inculpatei, a omis să se expună asupra cererii părții apărării privind încetarea procesului penal pe motivul încălcării prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) și (3) Cod de procedură penală, or acest aspect a format unul din considerentele care au stat la baza emiterii de către prima instanță a actului judecătoresc*”, expunând că modalitatea de motivare a soluției dă dovadă că, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 414 și 417 Cod de procedură penală, instanța neexpunându-se asupra argumentelor părții apărării, fiind lăsate fără apreciere.

Astfel, instanța de apel la rejudecarea cauzei, în al treilea set de proceduri, fără a ține cont de aceste dispoziții ale instanței de recurs s-a expus superficial, fără a lua în considerație că cauza penală a fost pornită la data de 17.08.2009, **ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuیت a lui Batuev N. a fost emisă la 02.10.2009**, iar **ordonanța de punere a acesteia sub învinuire a fost emisă la 26.08.2010** și fără a ține cont de prevederile art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, în vigoare la acel moment, care prevedea că *organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuیت, persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate - mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi - mai mult de 6 luni*. Totodată, instanța de apel nu a luat în considerație și faptul că în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, în cadrul urmăririi penale, avocatul Capcea R. a depus cerere cu privire la încetarea urmăririi penale în privința lui Batuev N., pe motivul încălcării prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) și alin. (3) Cod de procedură penală, care a fost respinsă prin ordonanța procurorului din 25.02.2011, la fel faptul dat a fost invocat și în instanțele de fond, astfel fără a lua în considerație aceste circumstanțe, instanța de apel s-a limitat la argumentul precum că „*Instanța de apel nu poate admite și reține ca atare alegațiile părții apărării ce invocă încălcările de procedură la faza urmăririi penale, fiind expirat termenul de menținere a inculpatei în calitate de bănuیتă, învinuirea fiindu-i adusă la cunoștință abia la 21 septembrie 2010, de către instanța de judecată și nu s-a expus asupra cererii privind încetarea procesului penal pe motiv că, au fost încălcate prevederile art. 63 alin. (2) pct. 3) și (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, organul de urmărire penală a procedat conform legislației în vigoare la acel moment. Astfel, se constată faptul că la momentul efectuării urmăririi penale, legislația în vigoare la acel moment nu prevedea termenele de menținere a inculpatei în calitate de bănuیتă, învinuită, în acest caz organul de urmărire penală nu a comis careva încălcări ce ar duce la nulitatea actelor procesuale, sau ar genera*”

*încetarea procesului penal.”(f.d. 57 v. IV), repetând eroarea efectuată de către instanța de apel la examinarea cauzei anterioare. Din care considerent, se atestă faptul ignorării totale a prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, unde este stipulat că *pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului”*.*

Alt aspect ce necesită a fi nominalizat la analiza hotărârii contestate, este faptul că la rejudecarea cauzei instanța de apel, în al treilea set de proceduri, după pronunțarea unei sentințe de achitare a lui Batuev N. de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, nu s-a pronunțat asupra celor mai esențiale motive ce au stat la baza achitării acesteia, și anume: privind încălcarea prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) și (3) Cod de procedură penală, în cadrul urmăririi penale; referitor la faptul că din cumulul de probe analizate sub toate aspectele și în coroborare, vinovăția inculpatei, în săvârșirea infracțiunii imputate nu este dovedită; privind corespundere învinuirii înaintate cu cele constatate în cadrul ședinței de judecată, reieșind din probele administrate, neexaminând cauza sub toate aspectele, cu toate că instanța de recurs a atenționat că *„la o nouă rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, să se pronunțe asupra temeiurilor invocate în recurs, să respecte prevederile art. 394, 414 Cod de procedură penală și în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.”*

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs reiterează că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, iar potrivit considerentelor CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznețov și alții c. Rusiei (2007) § 85).

Deci, Colegiul penal lărgit notează, pentru a demonstra că părțile au fost auzite în prezenta cauză, instanța de apel urmează să dea răspunsuri argumentate în hotărârea sa asupra motivelor decisive invocate de apelanți și asupra argumentelor descrise în sentința de achitare, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

Așadar, în decizia sa instanța de apel urmează să analizeze argumentele importante invocate și menționate mai sus, motivându-și temeiurile de fapt și de drept, ce conduc la admiterea sau la respingerea fiecăruia din aceste motive invocate.

Din considerentele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale și nu a dat răspuns alegațiilor de bază invocate de către inculpată și avocatul acesteia, care în opinia lor au importanță în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul constată că Batuev N. de către organul de urmărire penală a fost învinuită, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari*, însă prima instanță a adoptat o sentință prin care inculpata, Batuev N., a fost achitată din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin urmare, nefiind de acord cu soluția adoptată de către prima instanță, procurorul și avocatul Topală I. în numele părții vătămate au atacat sentința cu apeluri. La rândul său, instanța de apel, rejudecând cauza, în al treilea set de proceduri, a adoptat o soluție prin care a admis apelurile declarate, fiind casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Batuev N. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel în acest context a constatat, că cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, conchide ca fiind dovedită în afara dubiilor rezonabile vinovăția inculpatei Batuev N. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit relevă, că instanța de apel la judecarea cauzei trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatei, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să constate dacă acțiunile comise de inculpată întrunesc sau nu elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel în partea descriptivă a hotărârii pronunțate a menționat că: *„instanța de judecată eronat a achitat-o pe Batuev N. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, or aceste circumstanțe fiind combătute de totalitatea probelor acuzării prezentate în instanța de judecată.”* Astfel, instanța de apel a descris declarațiile părților vătămate, a martorilor menționați și a indicat materialele cauzei.

De asemenea, în argumentarea soluției sale privind recunoașterea vinovăției și condamnarea lui Batuev N., instanța de apel a reținut că, *„din cumulul probator examinat a stabilit indubitabil intenția inculpatei Batuev Nina, care încă la momentul intrării în stăpânire asupra mijloacelor bănești, aceasta urmărea scopul de a le sustrage și nu intenționa onorarea angajamentului asumat – restituirea împrumutului în baza recipiselor și a procurii perfectate, mai mult ca atât, terenul nr.*

xxxxx cu suprafața de xxxxx, amplasat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, a fost vândut ulterior de către Batuev N. altei persoane.”

La baza acestor constatări, instanța de apel a indicat că, a reieșit din cumulul probator examinat, însă în partea descriptivă doar a descris probele, fără a le evalua și fără a efectua o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probelor, ignorând totalmente probele administrate la caz, precum și în instanța de apel. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit remarcă că, în instanțele de fond au fost examinate următoarele probe și anume:

- declarațiile inculpatei Batuev N., care a indicat că la 17 noiembrie 2005, a încheiat cu Nicolaescu V. un contract de prestare a serviciilor de vânzare-cumpărare a apartamentului acesteia, l-a întrebat dacă îi poate da un avans, atunci Nicolaescu V. i-a dat 25.000 dolari SUA și tot în aceeași zi după masă a vândut apartamentul, la suma de 45.000 dolari, ca rezultat a restituit lui Nicolaescu V. suma de 28.000 dolari, iar 3000 dolari a constituit dobânda. Ulterior în anul 2007, s-a adresat din nou la Nicolaescu V. cu vânzarea apartamentului și a împrumutat de la el bani în rate în sumă de 45.000 euro, iar la 24 octombrie 2007, a fost găsit cumpărător care a achitat suma de 52.000 euro pentru apartament, astfel din suma dată Nicolaescu V. a luat 50.000 euro, iar ei i-a dat doar 2000 euro, cu care nu a fost de acord, însă ultimul i-a comunicat că dacă va mai avea nevoie de bani să se adreseze, în consecință a acceptat condițiile impuse. Astfel, a avut nevoie de mijloace bănești și l-a sunat în ziua următoare și a luat cu împrumut suma de 5.000 euro, apoi încă 15.000 euro, în total 20.000 euro, la condițiile stabilite de Nicolaescu V., ulterior ultimul i-a comunicat că pentru fiecare 10 zile va lua 10% din suma împrumutată. I-a propus să-i vândă un teren de pământ, lăsându-i contractul de vânzare-cumpărare, ca să-și facă o copie și să îl restituie, peste câteva zile a venit după contract, a semnat recipisele cu dobânzile crescătoare, întrebându-l de ce nu-i restituie recipisele anterioare, acesta a refuzat, motivând că le-a distrus. La data de 26 octombrie 2007, a eliberat lui Nicolaescu V. procura, cu privire la vânzarea lotului de teren, astfel i-a spus să vândă lotul de teren și din suma rămasă să-și compenseze suma datoriei, astfel au trecut mai multe luni, iar partea vătămată îi spunea că nu are cumpărători, însă dobânzile creșteau, atunci el i-a spus că dorește să înscrie lotul de pământ împreună cu prietenul său pe numele lor. Luând în considerație că costul lotului de teren era mult mai mare decât datoria, aceasta nu a fost de acord și l-a rugat să-i dea originalul contractului de vânzare cumpărare, la care ultimul i-a răspuns că se află într-un safeu. I-a comunicat lui

Nicolaescu V. că caută cumpărător să vândă terenul și îi va achita datoria, însă ultimul i-a zis că nu are originalul contractului, ulterior a amenințat-o și nu i-a dat originalul. A fost la OCT Anenii Noi, a explicat situația și i s-a eliberat originalul contractului. Sterea V. fiind un partener al ginerelui său, i-a spus că are prieteni în SUA, care posibil pot cumpăra terenul de pământ, astfel în luna martie 2008 a încheiat fictiv contractul cu Sterea V., care i-a promis că timp de un an va înregistra contractul la Organul Cadastral Teritorial, astfel a fost înșelată de acesta, care nu a dorit să ajute la vânzarea bunurilor și a refuzat să le restituie. Nicolaescu V. în mod viclean, dorind primirea procentelor și penalităților, la expirarea termenului indicat în recipisă, de mai multe ori a impus-o cu amenințări, să mai întocmească o alte recipisă, unde era deja indicată suma mai mare cu 10%, astfel era nevoită să scrie și alte recipise, deoarece credea că este de bună credință și i-a confirmat că recipisele anterioare le-a distrus. Recunoaște suma de 20.700 euro, a rămas nerestituită, pe când suma de 61.175 euro, pe care a indicat-o Nicolaescu V., nu a luat-o niciodată de la el, constituie doar dobânzile formate. Nu a avut intenția să nu respecte condițiile contractului de împrumut, deoarece recunoaște suma de 20.700 euro, însă nu și sumele provenite din dobânzi. Exercițând presiuni asupra ei pentru sporirea sumelor din recipise, văzând că Nicolaescu V. vrea să o înșele, deoarece valoarea acestor bunuri era cu mult mai mare decât datoriile ei, a înregistrat lotul de pământ pe Sterea V. cu scopul să nu o înșele Nicolaescu V., însă a înșelat-o Sterea V.;

- declarațiile martorului Mărgineanu O., date în cadrul urmăririi penale, care a menționat că în lunile aprilie-mai 2008, Nicolaescu V. s-a adresat la el, care era adjunctul directorului SRL „Linecom-Investment”, pentru vânzarea sectorului de teren pentru construcție, cu suprafața de 1,3 ha, situat în s. Xxxxx r-nul Xxxxx, prezentând un contract de vânzare-cumpărare și procura generală pe numele lui. Suma propusă pentru vânzare a fost de la 115.000 până la 130.000 euro, la timpul propunerii prețul a fost real;

- procesul-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate Nicolaescu V. (f.d. 210 v. I), care a menționat că nu a putut înregistra terenul pe el, deoarece pe acest teren era o construcție, însă neavând actele pe construcție, nu era posibil să-l înregistreze pe el, iar Batuev N. i-a spus că a pierdut contractul de vânzare cumpărare;

- copia procurii nr. 2588 din numele lui Batuev N., eliberată la 26 iulie 2007 pe numele lui Nicolaescu V., prin care s-a împuternicit să reprezinte interesele legale ale Fundației Sociale de Binefacere „Împreună” în organele cadastrale, fiscale, notariale, precum și alte organe competente privind depunerea, perfectarea și ridicarea documentelor necesare pentru vânzarea imobilului situat în r-nul Xxxxx, s. Xxxxx, format din teren pentru construcții cu nr. cadastral xxxxx cu suprafața de 1,2813 ha și construcție comercială cu nr. cadastral xxxxx cu suprafața de xxxxx, cu dreptul de a semna contractul de vânzare-cumpărare și

de a primi banii conveniți, fapt ce confirmă îndeplinirea anumitor acte juridice din numele și în interesele reprezentantului care a delegat împuternicirile date;

- copia recipisei din 24 octombrie 2007, semnată de Batuev N., prin care s-a luat cu titlu de împrumut de la Nicolaescu V. suma de 21.000 euro, până la 31 octombrie 2007, fiind stipulate condițiile ce țin de fixarea dobânzilor de întârziere până la 02 noiembrie 2007, în sumă totală de 22.000 euro, iar în caz de neexecutare a obligațiilor, terenul pentru construcții cu nr. cadastral xxxxx, va trece în proprietatea lui Nicolaescu V.;

- copia recipisei din 16 ianuarie 2008, semnată de Batuev N., prin care s-a luat cu titlu de împrumut de la Nicolescu V. suma de 62.500 euro și 13.000 dolari SUA, pe termen de 10 zile, până la 25 octombrie 2008.

Astfel, Colegiul constată că instanța de apel nu a luat în considerație aceste probe, apreciind prioritar declarațiile părții vătămate, fără a le analiza în coroborare cu celelalte probe, fără a evalua declarațiile inculpatei și a martorilor în coroborare cu celelalte probe și fără a verifica dacă inculpata avea sau nu intenția de însușire a bunurilor părții vătămate, reieșind din declarațiile acesteia și a martorului Mărgineanu O., date în cadrul urmăririi penale, care au indicat că valoarea lotului de teren era cu mult mai mare decât datoria inculpatei față de partea vătămată, totodată reieșind și din raporturile obligaționale cu caracter civil pe care le-au avut anterior și comportamentul anterior al părții vătămate Nicolaescu V., cu inculpata Batuev N.

Totodată, instanță de apel a menționat pripit că *„comiterea înșelăciunii de către inculpată este probată prin faptul înstrăinării de la data de 06 martie 2008, prin contractul de vânzare-cumpărare a bunului imobil, ce a constituit ca garant în raporturile juridice civile cu Nicolaescu V., cetățeanului Sterea V.”*, fără a lua în considerație faptul că Nicolaescu V. în anul 2007 activa în calitate de agent imobiliar, iar la 24 octombrie 2007 a transmis inculpatei suma de 21.000 euro, însă nu a întocmit un careva gaj înregistrat notarial, în calitate de garanție a restituirii mijloacelor bănești.

Ca urmare, Colegiul constată că instanța de apel prematur a ajuns la concluzia referitor la recunoașterea vinovăției și condamnarea lui Batuev N. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, fără a verifica posibilitatea existenței, în speța examinată a relațiilor de ordin civil, bazate la caz pe existența contractelor de împrumut, prin ce a admis o eroare de fapt și anume discordanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține, instanța de apel urmând să aprecieze obiectiv toate probele.

Astfel, Colegiul conchide că instanța de apel, ignorând un cumul de probe administrate la dosar, a admis și a apreciat prioritar numai declarațiile părții vătămate, care și au fost puse la baza hotărârii de condamnare în privința lui

Batuev N., fără o analiză în cumul a tuturor probelor prezentate de părți, neilucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Rezumând cele menționate, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2 Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale instanța de apel selectiv a apreciat câteva probe, ignorând restul probelor, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursurile ordinare declarate la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apeluri și recursuri; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate inculpatei, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în

decizia adoptată, respectiv în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpatei, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

17. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se admit recursurile ordinare declarate de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatei și de către inculpată, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018, în cauza penală privind-o pe **Batuev Nina Xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Batuev Nina Xxxxx, urmează a fi eliberată din instituția penitenciară în care se deține, dacă nu execută pedeapsa în baza unei alte hotărâri judecătorești sau în privința acesteia nu sunt aplicate măsuri preventive sub formă de arestare preventivă.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 20 decembrie 2018.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Boico Victor

Judecător

Bejenaru Iurie